

Čl. 65 odst. 3 – Informace o tom, jak v souladu s vnitrostátním právem určit účinky soudních rozhodnutí uvedených v čl. 65 odst. 2 nařízení.

Účast třetí strany v občanskoprávním řízení se řídí články 78 až 81 občanského soudního řádu. Podle prvního odstavce článku 78 občanského soudního řádu je třetí stranou v občanskoprávním řízení fyzická či právnická osoba, jejíž práva nebo povinnosti ve vztahu k jednomu z účastníků řízení ve sporu mohou být dotčeny rozsudkem v dané věci. Připojení třetí strany k soudnímu řízení má za cíl podpořit komplexnější objasnění skutkového stavu dané věci a zajistit procesní efektivitu daného řízení tím, že se příslušné třetí straně umožní poskytnout vysvětlení a stanovisko k jednotlivým tvrzením. Jestliže osoba, která mohla být v určitém případě třetí stranou, v řízení neintervenuje, nezbaví jí to jejich práv ani jí to nebrání, aby hájila své zájmy samostatnou žalobou. Nicméně je namístě připomenout, že účast třetí strany v řízení může mít vliv na způsob řešení původního nároku. To je důležité například v případech, kdy přichází v úvahu následný nárok na náhradu škody, neboť z lotyšských vnitrostátních pravidel pro občanskoprávní řízení vyplývá, že následným nárokem se lze zabývat pouze po přezkoumání původního nároku, přičemž skutkový stav přijatý z důvodů rozhodnutí o původním nároku nemůže být znovu přezkoumán soudem.

Třetí strany v daném řízení mohou intervenovat do skončení řízení o podstatě nároku u soudu prvního stupně. Třetí strana může být rovněž vyzvána k účasti na řízení na žádost jedné ze stran nebo státního zástupce. Třetí strany jsou v závislosti na povaze a stupni jejich zájmu klasifikovány jako a) třetí strany uplatňující nezávislý nárok, nebo b) třetí strany, jež neuplatňují nezávislý nárok.

Třetí strana, jež uplatňuje nezávislý nárok v souvislosti s předmětem sporu, může intervenovat vůči žalobě: její nezávislý nárok je v zásadě namířen proti žalovanému i proti žalobci. Třetí strana má stejná práva a povinnosti jako žalobce (viz článek 79 občanského soudního řádu). Postavení třetí strany uplatňující nezávislý nárok se liší od postavení strany vystupující na podporu žalobce nebo od spolužalobce tím, že nároky těchto stran nejsou namířeny proti sobě navzájem, zatímco uspokojení nároku této třetí strany v zásadě vylučuje uspokojení nároku žalobce.

Třetí strana, jež neuplatňuje nezávislý nárok v souvislosti s předmětem sporu, se může účastnit řízení a podporovat žalovaného nebo žalobce, jestliže by rozsudek v dané věci mohl mít vliv na práva či povinnosti třetí strany vůči některé z těchto stran. Třetí strana, jež neuplatňuje nezávislý nárok, má stejná procesní práva a povinnosti jako jednotlivé strany sporu, s výjimkou toho, že nemůže změnit důvody nároku nebo předmět sporu, zvýšit nebo snížit rozsah nároku, stáhnout žalobu, uznat nároky, uzavřít smír, nebo žádat výkon soudního rozhodnutí. Podání vyzývající třetí stranu a podání třetí strany žádající o intervenci na podporu žalovaného nebo žalobce musí uvádět důvody pro výzvu třetí strany k účasti nebo povolení k účasti na řízení v dané věci (článek 80 občanského soudního řádu). Třetí strana, jež neuplatňuje nezávislý nárok, se většinou připojuje v případech, kdy existuje možnost, že jedna ze stran by následně vůči ní mohla uplatňovat regresní nárok, a to buď v souvisejících případech, nebo v případech, kdy proti těmto stranám může třetí strana podat žalobu v závislosti na výsledku původní žaloby.

Z ustanovení článků 78 až 81 občanského soudního řádu tudíž vyplývá, že soudní rozhodnutí ve věci, v níž je zainteresována třetí strana, je pro třetí stranu závazné a soudní rozhodnutí lze vůči třetí straně vykonat (nebo může třetí strana navrhnout výkon soudního rozhodnutí) pouze ve věcech, v nichž třetí strana uplatnila nezávislý nárok. Soudní rozhodnutí však má pro třetí stranu právní účinky v každém případě. To znamená, že skutkový stav zjištěný v daném rozhodnutí je závazný pro následné nároky založené na původním řízení.

Článek 74 – Popis vnitrostátních pravidel a postupů pro výkon

Soudní a mimosoudní rozhodnutí jsou vykonatelná pouze po nabytí právní účinnosti, ledaže by byla v souladu s právním předpisem nebo soudním rozhodnutím vykonatelná okamžitě. Je-li stanovena lhůta pro dobrovolný výkon soudního rozhodnutí, avšak rozhodnutí není vykonáno, vydá soud příkaz k výkonu (exekuci) po uplynutí lhůty pro dobrovolný výkon. Registrovaní soudní exekutoři jsou oprávněni zahájit exekuci na základě exekučních pokynů. Příkazy k výkonu vydává navrhovatelům na jejich návrh soud, který projednává danou věc. Pro každé soudní rozhodnutí se vydává jeden příkaz k výkonu. Jestliže má být soudní rozhodnutí vykonáno na různých místech, přičemž pro některá je okamžitě vykonatelné nebo je-li ve prospěch určitého počtu navrhovatelů nebo proti určitému počtu odpůrců, vydá soud na žádost navrhovatele několik příkazů k výkonu. Je-li vydáno několik příkazů k výkonu, musí být místo výkonu nebo část soudního rozhodnutí, jež má být podle tohoto příkazu vykonána, přesně uvedeny na každém z nich, avšak v případě vymáhání solidárního závazku je třeba uvést rovněž odpůrce, vůči němuž je vymáhání požadováno.

Ustanovení čl. 75 písm. a) – Názvy a kontaktní údaje soudů, u kterých se podávají příslušné návrhy v souladu s čl. 36 odst. 2, čl. 45 odst. 4 a čl. 47 odst. 1

V Lotyšsku: okresní (nebo obvodní) soud (*rajona (pilsētas) tiesa*), v jehož jurisdikci se rozhodnutí vykonává.

Návrhy na uznání (čl. 36 odst. 2) nebo na odepření uznání (článek 45) se předkládají okresnímu (nebo obvodnímu) soudu, v jehož jurisdikci se rozhodnutí vykonává, nebo okresnímu (nebo obvodnímu) soudu, v jehož jurisdikci se nachází nahlášené bydliště žalovaného (odpůrce). Jestliže však neexistuje nahlášené bydliště, předkládají se návrhy soudu, v jehož jurisdikci se nachází bydliště nebo registrované sídlo žalobce.

Ustanovení čl. 75 písm. b) – Názvy a kontaktní údaje soudů, u kterých se podává opravný prostředek proti rozhodnutí o návrhu na odepření výkonu podle čl. 49 odst. 2

V Lotyšsku: krajský soud (*apgabaltiesa*) prostřednictvím okresního (nebo obvodního) soudu, který vynesl rozhodnutí.

Ustanovení čl. 75 písm. c) – Názvy a kontaktní údaje soudů, u kterých se podává jakýkoli další opravný prostředek podle článku 50

Nepoužije se.

Ustanovení čl. 75 písm. d) – Jazyky přijatelné pro překlady osvědčených týkajících se rozhodnutí, veřejných listin a soudních směrů

Upozorňujeme, že výchozí [IV](#) verze této stránky byla v nedávné době aktualizována. Na překladu do jazyka, ve kterém se vám stránka právě zobrazuje, zatím pracujeme.

[lotyština](#)

Není relevantní.

Ustanovení čl. 76 odst. 1 písm. a) – Pravidla pro určení příslušnosti uvedené v čl. 5 odst. 2 a čl. 6 odst. 2 tohoto nařízení

V Lotyšsku:

čl. 27 odst. 2 občanského soudního řádu stanoví, že není-li bydliště žalovaného známo nebo nemá-li žalovaný v Lotyšsku místo trvalého pobytu, lze podat žalobu u soudu v místě, kde vlastní nemovitý majetek, nebo u soudu, v jehož jurisdikci se nachází jeho poslední známé bydliště,

čl. 28 odst. 3 občanského soudního řádu stanoví, že žalobce může podat žalobu na náhradu újmy na zdraví u soudu podle místa svého bydliště nebo místa, kde došlo újmě,

čl. 28 odst. 5 občanského soudního řádu stanoví, že žalobu na vrácení majetku nebo náhradu jeho hodnoty lze rovněž podat u soudu podle nahlášeného bydliště žalovaného,

čl. 28 odst. 6 občanského soudního řádu stanoví, že žalobu v souvislosti s námořními nároky lze rovněž podat u soudu podle místa, kde bylo zabaveno plavidlo žalovaného,

čl. 28 odst. 9 občanského soudního řádu stanoví, že žalobu z důvodu pracovněprávních vztahů může žalobce podat u soudu podle svého nahlášeného bydliště nebo místa zaměstnání,

Ustanovení čl. 76 odst. 1 písm. b) – Pravidla pro oznamování sporu třetí straně uvedené v článku 65 tohoto nařízení

Podle článku 640 občanského soudního řádu přijímá rozhodnutí o uznání a výkonu rozhodnutí zahraničního soudu nebo rozhodnutí o zamítnutí žaloby samosoudce na základě předloženého návrhu a přiložených dokumentů do deseti dnů od předložení věci bez předvolání stran.

Ustanovení čl. 76 odst. 1 písm. c) – Úmluvy uvedené v článku 69 tohoto nařízení

Dohoda mezi Lotyšskou republikou, Estonskou republikou a Litevskou republikou o právní pomoci a právních vztazích, podepsaná dne 11. listopadu 1992.

Dohoda mezi Lotyšskou republikou a Polskou republikou o právní pomoci a právních vztazích v občanských, rodinných a trestních věcech podepsaná dne 23. února 1994.

Poslední aktualizace: 25/04/2022

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.